

WIELKOPOLSKI WOJEWÓDZKI INSPEKTOR
INSPEKЦИИ HANDLOWEJ
Al. Marcinkowskiego 3, 61-745 Poznań

Poznań, dnia 8 lutego 2024 r.

D/PI.UH.8361.66.2023
ZPO

Krzysztof Czyż
PRZEDSIĘBIORSTWO WIELOBRANŻOWE
„EKOAGRA” Krzysztof Czyż
ul. Spacerowa 10
89-310 Łobżenica

DECYZJA

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, działając na podstawie art. 104 § 1 i 189d ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. *Kodeks postępowania administracyjnego* (t.j. Dz. U. z 2023 r., poz. 775 z późn. zm.), zwanej dalej „Kpa” oraz art. 56 ust. 1 pkt 10c oraz art. 56 ust. 1 pkt 12 w zw. z art. 57 pkt 4 oraz art. 58 ust. 2 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. *o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi* (t.j. Dz.U. 2023, poz. 1658 z późn. zm.) zwanej dalej „ustawą”, po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego,

wymierza

przedsiębiorcy Krzysztofowi Czyżowi, prowadzącemu działalność gospodarczą pod firmą: PRZEDSIĘBIORSTWO WIELOBRANŻOWE „EKOAGRA” Krzysztof Czyż, ul. Spacerowa 10, 89-310 Łobżenica, NIP: 7642419922, karę pieniężną w łącznej wysokości 3.000,00 zł (słownie: trzy tysiące złotych 00/100), w tym kwotę 2.000,00 zł (słownie: dwa tysiące złotych 00/100) z tytułu niepobierania opłaty recyklingowej od nabywającego torbę na zakupy z tworzywa sztucznego, co stanowi naruszenie obowiązku wynikającego z treści art. 40a ust. 1 ustawy oraz kwotę 1.000,00 zł (słownie: jeden tysiąc złotych 00/100), z tytułu nieprzekazywania informacji o opakowaniach i odpadach opakowaniowych użytkownikom tych produktów, w zakresie:

- 1) dostępnych systemów zwrotu, zbierania i recyklingu odpadów opakowaniowych,
- 2) właściwego postępowania z odpadami opakowaniowymi,
- 3) znaczenia oznaczeń stosowanych na opakowaniach,

co najmniej przez wywieszenie informacji w miejscu sprzedaży, co stanowi naruszenie obowiązku wynikającego z treści art. 42 ustawy - w brzmieniu przepisu obowiązującym w okresie kontroli (aktualnie art. 42 ust. 1 ustawy).

Należność tytułem nałożonej kary pieniężnej strona postępowania administracyjnego (przedsiębiorca) zobowiązana jest uiścić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu, Nr konta NBP O/O Poznań:

96 1010 1469 0032 7422 3100 0000

w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o nałożeniu kary stanie się ostateczna.

W przedstawionym stanie faktycznym, opisującym przebieg czynności kontrolnych, brak pobrania opłaty stanowi zatem naruszenie art. 40a ust. 1 ustawy.

Zgodnie z treścią art. 56 ust. 1 pkt 10c) ustawy, *administracyjnej karze pieniężnej podlega ten, kto wbrew przepisowi art. 40a ust. 1 ustawy nie pobiera opłaty recyklingowej od nabywającego torbę na zakupy z tworzywa sztucznego*. Wysokość kary pieniężnej w ww. przypadkach, stosownie do brzmienia art. 57 pkt 4 ustawy, wynosi od 500 zł do 20 000 zł.

Ponadto w toku kontroli sprawdzono m.in. przestrzeganie art. 42 ustawy w zakresie obowiązku przekazania konsumentom informacji o opakowaniach i odpadach opakowaniowych. Przepis ten stanowi, że *przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego, który sprzedaje produkty w opakowaniach, jest obowiązany przekazywać użytkownikom tych produktów informacje o opakowaniach i odpadach opakowaniowych w zakresie:*

- 1) *dostępnych systemów zwrotu, zbierania i recyklingu odpadów opakowaniowych,*
- 2) *właściwego postępowania z odpadami opakowaniowymi,*
- 3) *znaczenia oznaczeń stosowanych na opakowaniach produktów*

- *co najmniej przez ich wywieszenie w miejscu sprzedaży.*

Aktualnie treść ww. przepisu uległa nieznacznym, doprecyzowującym zmianom redakcyjnym, jednakże nie wpływa to na zakres obowiązków strony istniejących w toku kontroli i polegających ocenie w ramach postępowania administracyjnego.

Ustalono, iż strona nie wywiązała się z obowiązku informacyjnego, o którym mowa w art. 42 ustawy, albowiem nie uwidoczniała informacji tam wskazanych – co najmniej przez ich wywieszenie w miejscu sprzedaży, co udokumentowano dokumentacją fotograficzną w dniu kontroli.

Zgodnie z art. 56 ust. 1 pkt 12 ustawy, administracyjnej karze pieniężnej podlega ten, kto wbrew przepisowi art. 42 ust. 1 prowadząc jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego, sprzedaje produkty w opakowaniach, nie przekazując użytkownikom tych produktów informacji o opakowaniach i odpadach opakowaniowych w zakresie:

- a) *dostępnych systemów zwrotu, zbierania i odzysku, w tym recyklingu, odpadów opakowaniowych,*
- b) *właściwego postępowania z odpadami opakowaniowymi,*
- c) *znaczenia oznaczeń stosowanych na opakowaniach*

co najmniej przez wywieszenie informacji w miejscu sprzedaży.

W myśl art. 57 pkt 4 ustawy kary pieniężne w przypadkach, o których mowa w art. 56 ust. 1 pkt 10c i 11 – 12a wynoszą od 500 zł do 20 000 zł.

Z kolei stosownie do art. 58 ust. 2 ustawy, kary pieniężne za czyny, o których mowa w art. 56 ust. 1 pkt 10c, 11 i 12 ustawy, wymierza w drodze decyzji właściwy wojewódzki inspektor inspekcji handlowej.

Mając na uwadze zebrany materiał dowodowy Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej uznał, że zasadne jest wszczęcie postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej za niewykonanie obowiązków określonych w art. 40a ust. 1 oraz art. 42 ust. 1 ustawy. Pismem z dnia 5 stycznia 2024 r. (doręczonym w dniu 8 stycznia 2024 r.), zawiadomił stronę o wszczęciu z urzędu postępowania w sprawie wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej. Stronę pouczone ponadto, że może brać czynny udział w każdym stadium postępowania, a w szczególności wypowiadać się co do zebranych dowodów oraz zapoznać się ze zgromadzonymi w tej sprawie materiałami, a także

Okoliczność zaprzestania naruszania przepisów prawa i podjęcia działań naprawczych nie zwalnia strony z odpowiedzialności za niedopełnienie obowiązków, co zostało stwierdzone w chwili kontroli, może jednak mieć wpływ na ocenę całokształtu sprawy przez organ administracji publicznej oraz wzięte pod uwagę przy ustalaniu wymiaru sankcji administracyjnoprawnej.

Brak jest również podstaw do odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej na gruncie art. 189f § 1 pkt 2 Kpa. Organ w toku postępowania nie stwierdził, aby za to samo zachowanie na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe. Strona, prawidłowo pouczona o możliwości wypowiedzenia się w sprawie, również nie podniosła żadnej z powyższych okoliczności.

Z kolei zgodnie z art. 189f § 2 Kpa *w przypadkach innych niż wymienione w § 1, jeżeli pozwoli to na spełnienie celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna, organ administracji publicznej, w drodze postanowienia, może wyznaczyć stronie termin do przedstawienia dowodów potwierdzających:*

1) *usunięcie naruszenia prawa lub*

2) *powiadomienie właściwych podmiotów o stwierdzonym naruszeniu prawa, określając termin i sposób powiadomienia.*

Literalna wykładnia ww. przepisu jednoznacznie wskazuje, iż warunkiem zastosowania odstąpienia od nałożenia kary jest usunięcie naruszenia prawa, przy czym termin ten należy interpretować ściśle, a więc bez rozszerzenia jego znaczenia na przypadki „zaprzestania naruszania prawa”, tych bowiem dotyczy regulacja art. 189f § 1 Kpa (por. Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz. Red. prof. dr hab. Marek Wierzbowski, red. prof. dr hab. Aleksandra Wiktorowska. Rok 2021: „Z uwagi na odmienne brzmienie tych sformułowań na gruncie komentowanego artykułu, należy uznać, że „usunięcie naruszenia prawa” nie jest tożsame z „zaprzestaniem naruszenia”. Tym samym, aby usunąć naruszenie prawa nie wystarczy przerwać naruszanie przepisów prawa, lecz należy usunąć skutki naruszenia (z oczywistych przyczyn nie jest możliwe wyeliminowanie samego naruszenia, a więc zdarzenia z przeszłości, które już zaistniało”). Należy zatem uznać, iż powyższy przepis ma zastosowanie w tych przypadkach, gdy brak jest możliwości wyeliminowania samego naruszenia, natomiast możliwym jest wyeliminowanie jego skutków. Przechodząc na grunt przedmiotowej sprawy należy zauważyć, że strony zaprzestały naruszania prawa w toku postępowania kontrolnego. W przedmiotowej sprawie nie jest natomiast możliwe usunięcie skutków naruszenia prawa. Nie jest bowiem możliwe wsteczne naliczenie niepobranych opłat za pobierane przez konsumentów zrywki czy też wsteczne przekazanie im brakujących do czasu przeprowadzenia kontroli informacji, które dawały konsumentowi wiedzę na temat systemów zbierania czy recyklingu opakowań. Oznacza to, że nie jest możliwym usunięcie skutków jego naruszenia, ponieważ brak jest narzędzi pozwalających na udzielenie prawidłowych informacji tym konsumentom, którzy już np. opuścili sklep. Zatem w przedmiotowej sprawie nie została spełniona przesłanka w postaci konieczności usunięcia skutków naruszenia prawa. Tym samym, nie zachodzą podstawy do zastosowania odstąpienia od nałożenia kary na podstawie art. 189f § 2 i 3 Kpa.

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej ustalił wysokość kary pieniężnej, uwzględniając kryteria określone w art. 189d Kpa.

Oceniając wagę i okoliczności naruszenia prawa, w szczególności potrzeby ochrony życia lub zdrowia, ochrony ważnego interesu publicznego oraz czas trwania naruszeń, organ ustalił, że w należącym do strony sklepie prowadzono sprzedaż detaliczną produktów w opakowaniach, a także oferowane były torby na zakupy z tworzywa sztucznego do pakowania produktów oferowanych w kontrolowanym sklepie. Przedsiębiorca zobowiązany